

T A U T A K A L T I N A

Kiekviena tauta turi savo didvyrius ir kenkėjus. Didvyriai savo pastangomis, iškilu gyvenimu ir auka tautą kelia, turtina ir taurina, veda pozityvia linkme, o kenkėjai tautą smukdo, skurdina, kamuoja, naikina siekdami savanaudiškų individualių arba kolektyvinių grupinių laimėjimų. Kol tautoje vyrauja pozityviosios jėgos, nugalinti negatyviaisiai, nėra didelio pavojaus — panašiai kaip gyvame organizme, kuris pajėgia atsispirti naikinančiom bacilom. Kartais jam tenka sunkiai kovoti, bet kova lieka laimėta. Liūdnas likimas ištinka organizmą, kai pergalė tenka kenkėjams. Tai -palyginimas, kuris liečia ir lietuvių tautos likimą. Ilgoje savo praeityje lietuvių tauta turėjo garsių didvyrių, kovotojų, švietėjų, kurie tautą stiprino, žadino bei rengė šviesesniai gyvenimui, bet ji taip pat nestokojo ir kenkėjų. Laimėi, pastarieji iki šiol netapo vyraujančia jėga. Vieni kenkėjai veikė iš vidaus, kiti — iš išorės, bet lietuvių tauta atsilaikė. Išnyko kaimyninės gentys — prūsai, jotvingiai ir kiti, bet lietuviai išliko. Tai ženklas, kad lietuvių tautoje yra išaugęs vidinis atsparumas, pajėgus kovoti su kenkėjais. Deja, pastarųjų armijos taip pat nesnaudžia — sunyksta vieni, atsiranda kiti, ir taip kova nesibaigia.

Pastaraisiais dešimtmečiais išaugo nauja kenkėjų armija, veikianti marksizmo-leninizmo vardu. Teorijoje jinai skelbia gražius šūkius, kalba apie lygybę, brolybę, laisvę, bet praktiniame gyvenime elgiasi priešingai. Į Lietuvą ši armija atėjo ne laisvės žibintu nešina, o vergovės. Prie jos prisijungė, kad ir nedideli, pačių lietuvių kenkėjų būriai. Jie visu ryškumu parodė naikinamąją savo galią, kai dešimtimis tūkstančių savo tautiečių gabeno sibirinėn mirtin. Kad tai darė rusiškieji kenkėjai, dar galime suprasti, bet kad prie to kenkėjiško darbo prisidėjo ir kai kurie lietuviai, baisu net pagalvoti. Kenkėjiškas jų uolumas buvo toks didelis, kad siuntė Sibiro mirtin net savo gimines. Jiems komunistinė teorija buvo svarbesnė už savąjį tautietį ir net pačią tautą. Vienas tokių buvo Antanas Sniečkus, savo laiku turėjęs nemažą galią Lietuvoje.

Kun. Pranas Gavėnas, salezietis prisimenantis 35 kunigystės metus

Foto -Joveci de Freitas, 'Estado de São Paulo'

Jeigu net jo motina, pasibaisėjusi kenkėjišku komunistų darbu, pasitraukė užsienin ir ten mirė, galima suprasti tautos skausmą kenkėjų replėse. Vėliau prie kenkėjų armijos prisidėjo vadinamieji sribai, vykdančys žiaurų tautos naikinimo darbą. Ir jiems komunizmas buvo svarbesnis už tautą bei jos gerovę. Kompartiją jie iškėlė virš visko ir padarė ją legendinu Molochu, ryjančiu žmones. Tai bene pirmas tokio pobūdžio ir masto atvejis lietuvių tautos istorijoje.

Tauta, kuri ginasi nuo kenkėjų, turi ne tik vidinę apsaugą bei gyvybės sistemą, bet ir savo teismą. Kai tauta sukuria savo valstybę, savo kenkėjus apvaldo įprastiniais teismais, policija, kariuomene. Bet ir be jos tauta turi moralinį savo teismą, kuriame apkaltina ir pasmerkia savo kenkėjus. Tai istorijos teismas, nuo kurio negali pabėgti nė vienas tautos kenkėjas. Tokio teismo susilauks ir sovietinio Lietuvos laikotarpio

veikėjai-kenkėjai. Jame tauta apkaltins daugelį dabarties kenkėjų, kurie yra laikomi komunistiniais didvyriais. Jame išryškės sibirinių tremimų vykdytojai, ginkluoti tautiečių naikintojai, raudonieji karjeristai, kuriems rūpi savoji gerovė, siekiama per tautos vergovę, savų laisvės kovotų persekiotojai, žmogaus teisių pažeidėjai, tikinčiųjų prispaudėjai... Iškilis būriai kenkėjų, kurie šiandieną didžiuojasi partinėmis savo privilegijomis ir džiaugiasi tautos kančia. Galimas dalykas, kad partinėje komunizmo sistemoje yra ir pozityvių tautiečių, siekiančių tautai gerovės, bet jų nematyti, nes tai maži rateliai dideliame mechanizme. Kitose tautos, kaip Vengrijoje, Čekoslovakijoje, ir komunistų eilėse išryškėjo tautos gynėjai, Lietuvoje, deja, tebevyrauja siaurai partinis tonas — svarbiausia yra partijos gerovė, o ne tautos. Už tai tauta juos kaltina.

"Tėviškės Žiburiai"

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 15.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 20.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cr. 1.200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius. Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 300,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 30.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 30.000,00

LKB KRONIKOS Nr.62

(Tęsinys iš pr. numerio)

Iš rajono vykdomųjų komitetų buvo pareikalauta, kad dėl šv. Kazimiero minėjimo pravesių atskirą instruktažą kaip vadinamiems religinių bendruomenių dvidešimtukams ar bent jų pirmininkams. Kai kuriuose rajonuose bažnytinio komiteto nariams buvo aiškinama, jog šv. Kazimiero minėjimas privalo būti grynai religinio pobūdžio, be jokio tautiškuo atspalvio, pabrėžiama, kad minėjimuose neturi teisės dalyvauti iš kitų parapijų ar Neakivaizdinę Seminariją baigę kunigai. Šalia visų nurodymų rajonų vykdomųjų komitetų pirmininkams ar atsakingiems už ideologinį darbą pavaduotojams buvo nurodyta paskirti asmenis, kurie kovo 4 d. turės sekėti religines apeigas visose bažnyčiose ir net šventoriuose.

Alytaus raj. 1984 m. vasario 23 d. Alytaus raj. vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas MAKŠTUTIS (nurodyti, kaip bažnyčiose turi praeiti šv. Kazimiero jubiliejus) buvo susišaukęs rajono kunigus. Pavaduotojas perspėjo, kad iškilmių dieną nebūtų jokių demonstracijų ar eitynių, taigi net procesijos, ragino griežtai laikytis vyskupo bendrai visoms parapijoms duotų patarimų, nesimti savo iniciatyvos, priminė, jog valdžia gerai žino, kad iškilmių dieną kunigai bažnyčiose turės skaityti vyskupų laišką tikintiesiems.

Gariava (Kauno raj.). 1984 m. vasario 16 d, pas Vastaičių km. gyventoją ŠIDIŠKĮ atvyko keli pareigūnai, sustatę atitinkamą aktą, jie išsivežė šv. Kazimiero statulą, kurią buvo ruošiamasi pastatyti bažnyčios šventoriuje.

Priena i. 1984 m. kovo 1 d. j Prienų raj. vykdomąjį komitetą buvo sukviesti rajono bažnytinio komiteto pirmininkai, apylinkės pirmininkai ir jų įgaliotiniai. Rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas MORKVINAS nurodinėjo, kaip reikia švęsti šv. Kazimiero jubiliejų, draudė j bažnyčias įsileisti svetimus kunigus, organizuoti procesijas, eitynes.

Prienų parapijos tikintieji šv. Kazimiero 500 metų jubiliejui atminti šventoriuje ruošėsi pastatyti ažuolinę šv. Kazimiero statulą. Rajono valdžia, motyvuodama, kad statula, atsiet, nemeniška, statyti ją šventoriuje neleido.

Igliauka (Kapsuko raj.). 1984m. vasario 23 d. j Igliauką atvykęs RRT įgaliotinio pavaduotojas JUOŽENAS nurodinėjo klebonui kun. Vytautui URBONUI, kaip reikia švęsti šv. Kazimiero jubiliejų. Reikalavo, kad iškilmėse nebūtų jokių "ekscesų, plakatų", nes visa tai, jo žodžiais tariant, tik kun. Alfonso SVARINSKO palikimas.

Raseiniai. 1984 m. kovo 4 d. Raseinių rajono vaikai ir jaunimas, kad negalėtų dalyvauti šv. Kazimiero minėjime, buvo įpareigoti stovėti rinkimuose garbės sargyboje prie durų.

Varėna. 1984 m. kovo 4 d. 12 val. Varėnos keturių mokyklų mokiniams buvo organizuojama privaloma išvyka į mišką. Tą dieną į bažnyčią atėjo tik patys draisiai.

Žilina (Varėnos raj.). Kovo 4 d. Sumos metu Žiliniuose buvo surengta sporto šventė, kurioje privalėjo dalyvauti visi mokiniai.

Linkmenys (Ignalinos raj.). Buvo įspėti tėvai, kad kovo 4 d. savo vaikų neleisti prie altoriaus, nes bus sekami. Tėvai, pabūgę gąsdinimų, vaikų į bažnyčią nesivedė.

ŠVENTASIS LIETUVOS GLOBĖJAU, mes, katalikiškos savo Tėvynės vaikai, matydami bedievių siautėjimą tavo jubiliejaus dienomis, suprantame, kad tavo pramintas kelias į šventumą, tavo dvasinis testamentas – būti ištikimais šventajam Katalikų Tikėjimui – ypatingai aktualūs sunkiuose XX amžiaus išbandymuose, todėl su visu nuoširdumu ryžtamės būti dar labiau ištikimais Katalikų Bažnyčiai, Romos Popiežiui ir savo protėvių tradicijoms.

LIETUVI.

Ar jūs nusimokėjai sblidarumo mokestį BLB-nei 1984 metams? Su šiuo įnašu tu paremsi lietuvišką veiklą ir lietuviškos išlaikymą šiame krašte ir dar tau bus pasiūstas "PASAULIO LIETUVIS".

Įnašas Cr\$. 5.000,00 metams, kurį galite sumokėti "Mūsų Lietuvos" redakcijoje ar pasiūsti čekį Comunidade Lituano-Brasileira vardu, rua Juatindiba, 28 – CEP. 03124 – São Paulo.

"MŪSŲ LIETUVA"

galite nusipirkti Vila Zelinos laikraščiu kioske, šalia bažnyčios, Av. Zelina.

LITUANISTIKOS KURSAS

P U C UNIVERSITETE

JAU PRASIDEJO, BET JŪKI

ŠIO MEN.25 DIENOS

DAR GALIMA REGISTRUOTIS

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS

Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

ŽINIŲS

KETURI ESTAI ATBĖGO ŠVEDIJON

"Nenorėjome, kad okupantai, kurie užėmė mūsų kraštą, priverstų mus dalyvauti kito krašto okupavime. Išvengti tokio pavojaus buvo svarbiausias dalykas, dėl kurio ryžomės pabėgti iš Estijos". Taip Upsalos dienraščiui pareiškė keturi estai jaunuoliai, kuriems pavyko tai, kas paprastai tiesiog neįmanoma — ištrūkti iš sovietinio glėbio. Nėra pasaulyje taip sandariai ir uoliai saugomų valstybės sienų, kaip sovietinės. Pastaruoju metu, pasakoja jaunuoliai, jie girdėję, apie keliolika mėginimų pabėgti iš Estijos, bet tik porai anksčiau pavyko.

Minėti keturi estai — 19-metis Haris Gelsteinas, 23-jų metų Aleksandras Lepajoe, 20-mečiai Andre Hildebrandas ir Raivas Roosna gyvena Upsaloje ir mokosi švedų kalbos. Jie paprašė politinės globos ir tikisi čia įsikurti. Kai įgrįsta gramatika, jie sportuoja, nes visi keturi yra geri sportininkai. Gelsteinas netgi buvo Rytų Europos jaunių motociklų varžybų čempionas.

Keturių estų jaunuolių pabėgimas buvo dramatiškas. Jie neturėjo jokios patirties ar padėjėjų. Jie sako, kad jų planas pabėgti su brendo per ilgesnį laiką. Štai ką apie savo pabėgimą jie papasakojo švedų laikraščiui.

Gegužės 19 d. visi pasiruošimai buvo atlikti. Beliko laukti tinkamo oro. Jau tą pačią naktį pasitaikė geros sąlygos: rūkas, matomas blogėjo. Pripučiamą guminią laivelį jie turėjo paslėpę porą kilometrų nuo kranto. Trečią valandą ryto jie leidosi į žygį. Reikėjo išvengti sargybinių, nugalėti pakrantės kliūtis jūroje. Turėjo gerą vairikį, visu greičiu pasileido per Suomijos įlanką. Nors ir buvo paklydę rūke, tačiau per puspenktos valandos laimingai pasiekė Suomijos pakrantę. Apsivilkę trenigus, nužygiavo į Helsinkį, sėdo į traukinį, kuriuo nuvažiavo į šiaurę, o ten perėjo Švedijos sieną ir pasiprašė globos. Suomijoje reikėjo sau-

gotis, kad nebūtų sugrąžinti į Sov. Sąjungą. Su savim neturėjo jokių dokumentų, kad užklupti jūroje galėtų teisintis paklydę.

Kaip paprastai, pabėgėliai tais pačiais saugumo sumetimais daug ką nutyli, kad nesudarytų pavojaus kitiems. Faktas, jog keturiems estams jaunuoliams pavyko įveikti geležinę uždangą. Į korespondento klausimą, kodėl jie griebėsi tokios rizikos, jie pasakė: "Gyvenome okupuotame krašte. Norėjome atsидurti pavojuje, kai okupantai įsakys mums okupuoti kitus kraštus. Buvom šaukiami karo tarnybai, kurios estai negali atlikti savo tėvynėje. Didžiulė dalis pašauktųjų siunčiami į Afganistaną, Lenkiją, Rytų Vokietiją, Vengriją, Mongoliją, prie Kinijos sienos ir panašiai. Be to, gyvenimo sąlygos Estijoje nuolat blogėja. Vis mažiau laisvės. Neteisingai ribojamos žmogaus teisės. Saugumiečiai savavališkai. Naujomis priemonėmis varžoma palaikyti ryšius su giminėmis ir pažįstamais užsienyje. Tuos, kurie mėgina bendrauti su užsieniečiais, persekioja, muša, išrenkia arba išlaiko arešte iki 45 dienų. KGB teroras auga ir auga. Kas bent kartą demonstravo, nebepali normaliai gyventi. Primitami visokie nusikaltimai, kad būtų už ką įkaltinti".

Visi keturi buvo sportininkai, turėjo geras sąlygas lavintis, tačiau dalyvauti rungtynėse buvo sunku, nes nepriklausė jokiai partijos organizacijai. Po moksleivių demonstracijų prieš rusinimą Estijoje kareibistai dar labiau suvaržė jų galimybes sportuoti. Net ir geriausiam estui sportininkui neįmanoma išvykti už Rytų bloko ribų. Vis daugiau rusų plūsta į Estiją. Jie gauna visokių lengvatų. Estui gauti butą, ypač Taline, tiesiog neįmanoma, o ateiviai rusai tuojau ap rūpinami. Jiems duodami ir geriausi darbai.

Haris, Aleksandras, André ir Raivas jau du mėnesiai Švedijoje. Jaučiasi gerai priimti, gavo butą, išlaikymą, galimybę mokytis kalbos. Kasdien treniruojasi, svajoja pasireikšti Švedijos sporte. "Čia, Švedijoje, jaučiame visiškai kitokią pagarbą žmogui, negu nūdienėje Estijoje. Matome žmoniškumą, kokio nėra susovietintoje estų visuomenėje, nors ir sunku, aišku, kad palikome savo artimuosius ir draugus tėvynėje, negalėdami jiems nė su die pasakyti", baigė pasikalbėjimą su korespondentu keturi estai jaunuoliai, neseniai atbėgę į Švediją.

Lmb.

NEUŽTENKA VIEN... PALYDĖTI

"Paskutinis 'sudiev'... nei vieno lietuvių parapijų kunigo nepalydėtas..." — graudžiai, teisingai apgailestauja p. Halina Mošinskienė Vandos Meškauskienės nekrologe.

Liūdna ir graudu, kad lietuvis kunigas nepalydi savo tautiečio-tautietės į amžinojo poilsio buveinę. Tas liūdesys namiškiams, giminėms, bičiuliams. Juk tokia kunigo palyda — krikščioniškai prasminga mūsų lietuviška tradicija, o taip pat ir gilus mūsų tautinio solidarumo ženklas. Ir akivaizdus prisiminimas, kad... lydime vieni kitus.

Tik nemažiau liūdna, kad namiškiai ar bičiuliai neįspėja kunigo laiku dėl tokio reikalingo, kad ir liūdno, patarnavimo. Nekartą kunigas sužino tik, kad... buvo "pakavotas".

Dar liūdniau, kai namiškiai bei artimieji negalvoja, nesirūpina, ar net vengia, paruošti ligonį ir šiam svarbiausiam mūsų gyvenimo žengniui — akivaizdžiai susitikti su Dievu jau anapus šio pasaulio. Juk tai svarbiausias iš visų pasiruošimų. Ruošiamasi krikštui, ruošiamasi pirmajai Komunijai, ruošiamasi — ir puošiamasi — vedybom, ruošiamasi įvairiems — reikalingiems ir net nereikalingiems — pasirodymams bei prašmatnybėm... o kaip mažai ruošiamasi šiam, paskutiniam ir svarbiausiam, pasirodymui.

Krikščionio kataliko pareiga ne tik sergantį namiškį nuvežti ligoninėn pirmą negu "jau nebėra vilties", ar šaukti gydytoją į namus ir ap rūpinti visa galima paslauga, bet ir pašaukti, per kunigą, ir Kristų, su kuriuo sergantis katalikas turi teisę susitikti. Juk, dažnai, ši ir yra didžiausia net ir fizinė paslauga. Kunigas, Kristaus įsteigtu sakramentu, gali dažnai net daugiau negu gydytojas, pakelti ligonio dvasią, atgaivinti viltį, atnaujinti ryžtą ir pastangas gyventi. Kunigas kaip tik to ir meldžia Dievo, teikdamas ligonių patepimą.

Taigi, neužtenka vien tik pašaukti kunigą, kad "pakrapytų" lavoną; neužtenka vien tik "palydėti" numirėlį į kapus. Ir nėra pilnai krikščioniška atvežti kunigą vien tik kai... ligonis jau be sąmonės — nieko nesupranta, negirdi ir nemato... kad neišgąsdintum. O kadangi tatau dažniausiai pasitaiko, tai reikia mums patiems, kol dar esame sveiki, tinkamai sutvarkyti ir dvasios reikalus. Juk kunigas nėra "mirties angelas", ir Kristus yra gyvybės ir gyvenimo šaltinis.

(KPG)

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA

PARDUODAMA

V. ZELINOS LAIKRASČIŲ KIOSKE,
AV. ZELINA, 831 ?

LIETUVIAI PASAULYJE

ARGENTINA

Rosario lietuviai turi vienintelę Šv. Kazimiero vardo šventovę visoje Argentinoje. Ji yra Tėvų marijonų nuosavybė, pastatyta lietuvių parapijai šiame mieste, pašventinta prieš 30 metų. Dabar ta parapija su Šv. Kazimiero šventove aptarnauja ir jos teritorijoje gyvenančius argentiniečius. Bendras parapijiečių skaičius – 10.000. Parapijos mokyklai yra duotas Lietuvos respublikos vardas, leidžiantis ant moksleivių uniformų užsisegti Lietuvos Vytį. Mokyklos prieangyje yra Argentinos ir Lietuvos vėliavos. Didžiąją mokinių dalį sudaro argentiniečiai, išmokę lietuviškai giedoti Lietuvos himną, dainuoti liaudies dainas, šokti tautinius šokius. Norintiems netgi yra ir lietuvių kalbos pamokos. Lietuviai mokiniai turi šeštadieninius lituanistinius kursus, savo būrelius. Šv. Kazimiero parapijai Rosario mieste jau ilgus metus vadovauja kun. Juozas Margis, MIC. Šv. Kazimiero 500 metų mirties sukaktis jau buvo paminėta kovo mėnesį, o pagrindinis minėjimas įvyks spalį, kai Brazilija susilauks pavasario.

AUSTRALIJA

Melburno "Dainos sambūrio" valdyba savo posėdyje nutarė įsteigti Australijos lietuvių muzikos archyvą. Jame bus teikiamos ir saugojamos lietuviškos gaidos, kad jomis, reikalui esant, galėtų pasinaudoti visi muzikiniai lietuvių vienetai. Archyvui sutiko vadovauti Juozas Petrašiūnas. Jis prašo visus laisvojo pasaulio lietuvius dirigentus, solistus ir muzikus, turinčius lietuviškų dainų, paskolinti archyvui, kad būtų galima pasidaryti kopijas, arba atsiųsti jam turimų dainų kopijas. Adresas: J. Petrašiūnas, 13 Jacqueline Rd., Mount Waverley, 3149 Vic., Australia.

BRITANIJA

Lietuvių sodyboje lankysis Derby DBLS skyriaus jaunimo grupė "Tėviškėlė". Jos koncertas rengiamas rugpjūčio 18, šeštadienį, 8 v. Programon įtraukta lietuviškų dainų, eilėraščių ir muzikos pynė su jaunimo orkestrėliu. Po programos – šokiai visiems vakaro dalyviams. Juos linksmins jaunieji muzikantai ir solistai.

ŠVEICARIJA

Pabėgėlių dienos Ciuriche buvo skirtas birželio 22-23 savaitgalis. Dieną suorganizavo vietiniai šveicariškų komitetų skyriai su šešiolika įvairių tautinių grupių, kurių nariai gyvena Šveicarijoje. Pagrindinės iškilmės įvyko birželio 23 d., apimančios tautinių patiekalų stalelius, folklorinius pasirodymus, varžybas, kuriose reikėjo užpildyti anketas; liudijančias susipažinimą su dalyvaujančių tautų istorija. Informacijos buvo galima gauti specialiai išleistame laikraštyje, kuriame buvo straipsniai apie Pabėgėlių dienoje dalyvaujančias tautas. Lietuvių tautinių šokių programą atliko J. Stasiulienės vadovaujama "Vilties" grupė, kuriai ji yra panaudojusi šveicarų jaunimo atstovus. Informaciniuose varžybose pasižymėjo ir pora mūsų tautiečių. Bendromis pastangomis lietuvių grupei teko trys pirmieji prizai. Kitos dvi dienos buvo skirtos šveicariškiems filmams, vaizduojantiems pabėgėlių bėgtimšalių buitį, koncertams, į kuriuos buvo įtraukta ir tautinių grupių kompozitorių kūriniai.

ITALIJA

Vatikano valstybės sekr. kardinolas A. Casarolis birželio 28 d. pasiuntė telegramą apaštaliniam Kaino arkivyskupijos ir Vilkaviškio vyskupijos administratoriui vysk. Liudui Poviloniui, švenčiančiam aukštinę kunigystės sukaktį. Kunigu jis yra įšventintas 1934 m. birželio 29 d. Šios sukakties išvakarėse kardinolas A. Casarolis pranešė, kad vysk. L. Poviloniui asmeninį laišką atsiųs popiežius Jonas-Paulius II. Telegramoje pabrėžiama, kad ja sukaktuviniui ir jo vadovaujamų vyskupų tikintiesiems perduodamas ypatingas Šv. Tėvo palaiminimas. Pats kardinolas A. Casarolis telegramon įjungė ir nuoširdžiausius savo linkėjimus, pažadą melstis, kad Dievas saugotų fizines ir dvasines sukaktį švenčiančio vysk. L. Povilonio jėgas, kurios taip reikalingos Katalikų Bendrijos ir Lietuvos gerovei.

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIŪS DENTISTA
CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente - Fone: 273-6626

NEPAPRASTA KNYGA, AIŠKINANTI LIETUVOS ŽEMĖLAPI

1. JAV-bėse atspausdinta nepaprasta knyga TIKROJI LIETUVA, aiškinanti Lietuvos žemėlapi. Knygos parengimas truko daug metų. Knyga yra didelio formato 28 x 22 centimetrų, kietais viršeliais, puikiame popieriuje, yra 79-ų senų Lietuvos ir Pabaltijo žemėlapių atspaudai ir dar 172 iliustracijos. Kaina \$20.- ir \$2.- persiuntimas.

2. Lietuvos žemėlapis. Mastelis 1:1.000.000. Šio žemėlapio aiškinimai knygoje TIKROJI LIETUVA. Parengė Algirdas Gustaitis. \$12.-

3. 1595 metų Lietuvos žemėlapis, su aiškinimais. \$6.-

4. 1749 metų Lietuvos žemėlapis, su aiškinimais. \$7.-

5. 14-ka Lietuvos miestų herbu. Kiekvienas ant atskiro lapo. \$3.-

Aiškinimai lietuvių kalba. Spausdinta juoda - balta. Išleido žinomos lietuvių organizacijos.

Užsakymus amerikiečių doleriais siųsti leidinių platintojui: S. Bernatavičius, 1513 South 48th Court, Cicero, Illinois 60650, U.S.A.

DĖKOJA UŽ GAUTAS KNYGAS

São Paulo, 02 de agosto de 1984
Ref. 462/84

Comunidade Lituano-Brasileira
Rua Juatindiba, 28
03124 São Paulo, SP.

O Departamento de Bibliotecas Públicas, da Secretaria Municipal de Cultura, tem o prazer de acusar o recebimento das obras abaixo relacionadas.

Agradecendo e contando sempre com a colaboração de V.Sa., subscrevemo-nos

atenciosamente

Maria Lúcia C. Salvadori
Chefe

Seção de Doações, Dupl.e Permutas

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
C.P. 4421-01000 S. Paulo, SP

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO

Antanas Dutkus**LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJŲ**

Tąsa iš 32 (1871) nr.

"Diemedžio Šakelės" autorius gėrisi savo tėvyne, ją myli ir ilgisi jos. Džiaugiasi tokių žmonių laime, kurie turi tėvynę – "tą žemės lopelį" ir

*"... pavydi visiems kurie jos neprarado,
kurie oru tėvynės dar kvėpuoja tyru..."*

nes jam ir

*"už auksą brangesnis tėvynės purvynas
Ir melsvas kūkalis pražydes rugiuos"*

Bet bijosi žmonių,

*"... kurie nemyli tėvynės,
o džiaugiasi, kartą, palikę ją varguos..."*

Tikime, jog nė vienas paabejos autoriaus užuomina dėl žmonių, kurie, palikę savo tėvynę, jos neapkenčia ir džiaugiasi jos vargais... O, vis dėl to jų esama, kurių širdys sklidinys neapykantos džiaugsmu savo tėvynei...

Nesu literatūros meno, o ypač poetinėmis formomis išreikštų minčių, vertintojas, teigiamai ar neigiamai nagrinėti jų formas bei aptarti trūkumus. Toli nuo to. Mano geismas – parodyti lietuviško rašto mylėtojai, kad pas mus, "suledėjusioje tyloje", plevena lietuviškas buvimas ir, retkarčiais, išdygsta šioje dirvoje lietuviškos diemedžio šakelės... O joms prižiūrėti, reikia kultūrininkų globos, – mūsų organizacijų. Juk jų čia turime pilna, visokiais pavadinimais ir didelių užmojų ir darbų reklamomis pasipuošusių...

.x.x.x.x.

NEPERIODINIAI IR KITI LEIDINIAI

laikraščių ir žurnalų, kurie, periodiniai, ilgesnį ar trumpesnį laiką, buvo lietuvių leidžiami nuo 1947 m. iki šių dienų, pasirodė

yra ir vienkartinų, neperiodinių leidinių. Karui pasibaigus, atgimti lietuviškam kultūriniam gyvenimui, – organizacijoms, mokyklos ir spaudai, – buvo sunku. Nors sąlygos jau buvo pagerėjusios, ekonomiškai lengvesnės, intelektualinių pajėgų skaičius padidėjo, tačiau spaudos srityje išsijudinti lietuviams buvo sunku ir lietuviškas žodis skendo užmarštin. Tuo metu stipriausia lietuvių organizacija buvo lietuvių katalikų Bendruomenė, su nuosava bažnyčia. Jai ir priklausė kelti balsą lietuviškos spaudos reikalui. Kita stipri, DULRo ir vietos lietuvių pastangomis sukurta lietuvių tvirtovė, tai buvo Lietuvių Sąjunga, bet jai, gyvenant savo turto parceliacijos proceso periodą, nei galvoti nebuvo kada apie lietuvių nykimo stabdžius prilaikyti. Taigi, beliko tik katalikų Bendruomenei, turtingiausiai tada (o ir šiandieną), rimtai atkreipti dėmesį į didelę lietuvių kultūrinės pažangos tuštumą, kurią sudarė lietuviškos spaudos nebuvimas. Tuo keliu ir bandė katalikų Bendruomenė žengti pirmąjį žingsnį.

VIEKARTINIS L.K.S. JUOZAPO BENDRUOMENĖS LEIDINYS
São Paulo, 1947 m. vasario m.

1947 met. vasario m., São Paulo lietuvių kolonijoje pasirodė hektografuotas 14 psl. laikraštis, pavadintas "Šviesa", L.K.S. Juozapo Bendruomenės vienkartinis leidinys. Prieš karą, tos pačios katalikų Bendruomenės ir tuo pačiu vardu, buvo leidžiamas savaitinis laikraštis, bet karui užėjus, tuo laiku valdžios potvarkiais, sustabdytas. (Žiūrėk "M.Lietuva" 1983 m. 1830 nr.). Naujoji "Šviesa" buvo

tesinys senosios. Kad patraukus skaitytojų dėmesį, atpratusį nuo lietuviškos spaudos, pirmasis puslapis pajvairintas buvo V. Zelinio lietuvių bažnyčios nuotrauka, o vidujiniuose – Lietuvos vaizdeliai ir pavaizduotas 1944 m. subombarduotas Šiaulių miestas, besitraukiant vokiečiams iš Lietuvos.

"Šviesos" leidėjai, "Lietuviškos spaudos iniciatorių" vardu, praneša São Paulo lietuviams apie katalikų bendruomenės planus, leisti lietuvišką laikraštį. Straipsniu "Naujas kelias", "Šviesos" leidėjai pažymi:

"Beveik po šešerių metų pertraukos "Šviesa" pirmutinė prabilo lietuvišku žodžiu į São Paulo lietuvių koloniją. Nors spausdinto žodžio kelias čia yra sunkus, tačiau jis yra būtinas... Karo metai neigiamai paveikė ne tik ekonominį mūsų gyvenimą, bet taip pat labai neigiamai atsiliepė ir į kultūros veiklos pažangą. Šio karo sunkumus nors ir ne didele dalimi teko pajusti ir Brazilijos lietuviams. Spauda buvo uždrausta, draugijų veikla suvaržyta. Net ir kalbantiems lietuviškai dažnai buvo daroma įvairūs nemalonumai. Džiugu pranešti Brazilijos lietuviams, kad grupė lietuvių sudarė bendrovę, kurios tikslas yra leisti visiems įdomų ir naudingą laikraštį... (Leisti ne visiems lietuviams, tikrai būtų

naudinga. –AD). Platus specialistų rašytojų kadras teiks skaitytojams apie pasaulinius kultūros ir technikos laimėjimus. Teiks plačias žinias iš Brazilijos lietuvių gyvenimo, informuos apie pasaulinę politikos eigą. Poetai ir literatai spausdins jame savo kūrybą.

Bus daugiau

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. TĖVAS MŪSŲ JAUNIMUI

BLJS-gos pirmininkas, Flavijus Bacevičius, kaip BL Kunigų Vienybė ir BLB-nė, 1984 m. gegužės 13 parašė Popiežiui laišką (lietuviškai):

Didžiai Gerbiamas Šv. Tėve,

Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos vardu sveikinu Jūsų Šventenybę Jūsų gimtadienio proga, linkėdamas ilgiausių metų, sveikatos ir ištvermės.

Prašau taip pat palaiminti Brazilijos lietuvių jaunimą, mūsų tėvelius, BLB-nę, mūsų dvasios vadus, mūsų mokslą ir darbą ir visas mūsų pastangas būti gerais katalikais.

Jūsų Šventenybės ištikimas sūnus Kristuje

Flavijus Bacevičius, BLJS-gos pirm-kas.

SECRETARIA DE ESTADO

N. 132.500

Prezado Jovem

O Sumo Pontífice viu com agrado a delicada mensagem de cumprimentos e votos, enriquecidos de preces pelas Suas intenções, que Lhe foi dirigida por ocasião do Seu aniversário natalício, pela União dos Jovens Lituanos do Brasil e que subscrevia na sua qualidade de Presidente.

Ao desempenhar-me do encargo de agradecer a afirmação de estima, congratulando-se pela vida de Sua Santidade o Papa - que é ao mesmo tempo indício de uma opção por Aquele que a si mesmo se definiu a Vida e de Quem o Santo Padre é "sinal" - mais me é grato acrescentar: que todos aqueles que a mensagem representava tenham a vida e a tenham em abundância (cf. Jo 10,10). Ou seja, que cada dia mais se apercebam de que, com a vida física, também a "vida nova" tem que se desenvolver nos seus corações e enquadrar-se na sua personalidade de cristãos; que cada dia mais saibam descobrir, fixar e seguir J.Cristo, num esforço contínuo de ouvir e acolher a resposta que Ele e somente Ele pode dar aos problemas das suas vidas em flor, a irradiar esperança. E o Pai Comum confirma estes votos com uma propiciadora Bênção Apostólica.

Aproveito esta oportunidade para lhe afirmar sentimentos de consideração em Cristo Senhor.

Para
Flavijus Bacevičius

03124 - SÃO PAULO, SP

9 de Julho de 1984

(E. Martínez, Subst.)

MŪSŲ MIRUSIEJI

Halina Mošinskienė

NEBEMATYSIU, NEBELANKYSIU...

dangus švino debesimis toks sunkus. Šlama véjo nešami sausi lapai, šalta. Skubu, o žingsniai létėja, dar nesinori sutikti, kad paskutinį kartą einu ta plačia Parque Continental gatve — lyg sapnas, lyg pasityčiodami meta véjo gūšiai lapus po kojomis. Ne, tai ne sapnas, aš skubu atsisveikinti.

VANDA MEŠKAUSKIENĖ užgęso 6 val. ryto šio mėn. 16 d. po labai ilgos ir sunkios ligos savo kukliame namelyje ant ištikimos Zefos rankų. Užsibaigė ilga kelionė, skausmai, rūpestėliai. O išgyventa buvo labai daug. Tik tie žino, kas ją pažinojo, draugavo ir ją mylėjo bei gerbė, kaip mokytoją.

Smulkutė ir trapi, o gali būti pavyzdžiu savo vitaline jėga, kuri užgęso drauge su nuvargusia širdimi. Niekada nesiskundė, neaimanavo, kantriai nešė gyvenimo sunkumus ir džiaugsmus, nešė savo riešukučiais kitiems paguodą.

Kol pajégė, darbavosi su vyru Kostu "Mašinarščio Kursuose", turinčiuose Lapoje didelį pasisekimą. Rūpinosi šeima, kad ir labai kukliose sąlygose gyvendama, bet abiem sūnums davė mokslui sąlygas. Vyriausias — Leonas baigė JAV-ėse augštąjį mokslą, vedęs augina 2 vaikučius. Arūnas — S.P. prefektūros "funcionário". Įsigijo savo namelį Parque Continental. Jauku buvo... deja, Kostui Meškauskui pasimirus ir Vandutės sveikata ėmė šlubuoti. Užsitarė mokyklos (jų buvo net keleta). O gyventi reikėjo ir kovoti su liga, ir su visais "išraitymais", kurių niekam šiandieną nestinga. Ir jina nepasidavė.

Kol jėgos leido, dalyvaudavo lietuvių pobūviuose, parengimuose, labai mėgo skaityti — turėjo asmenines pažiūras į gyvenimą, bet labiausiai mėgdavo prisiminti LIETUVĄ. Širdyje gyveno savo šeimos prierašumu; ilgi būdavo pasakojimai apie tėvelį, mamą, seseris, brolius... O jauniausia šeimoje buvo šeimos "pupilė".

Namuose buvo kalbama tik lietuviškai. Ir visi jos artimiausieji draugai buvo lietuviai.

Iš prigimties, draugiško būdo, visada šypsanti savo mėlynomis, kaip neužmirštuolių žiedeliai akimis, pasitikdavo kiekvieną. Todėl ir kai-

mynai ją pamėgo, ir sunkiose valandose padėdavo. Bet, kai ją lankydavau, jau ligonę, visada klausinėdavo: "Kas gi naujo "kolonijoje"? — Rūpėjo jai visi. Nemėgo nesan-taikos. Džiaugėsi pasisekimais. Skaitydavo lietuviškas knygas ir vis prašydavo — "Ašnešk daugiau..." — Ir kur išsakysi visus nuopelnus žmogaus, kuris jau nebeatsilieps? ... Užgęso, kaip tirpstanti žvakutė, kai teliko važko žymė, knatelis dar porą sykių suliepsnojo ir... tamsa liko aplinkoj.

Nebėra VANDUTĖS. Paskutinė mano draugė išėjo nebesugražinamai... Lapos ir V. Anastasio lietuviai, iš Santos atvykusios Stasė ir Ryman-tė, drauge palydėjome karstą į V. Alpinos krematoriumą. Tokia buvo Velionės valia.

Paskutinis "sudiev", nei vieno lietuvių parapijų kunigo nepalydė-tas. Bet, Velionies draugų širdyse išliks ilgas ir labai šviesus prisimi-nimas lietuvių, mylinčios savo tėvų žemę labiau už viską.

ŽINIOS IŠ RIO

Vakar, t.y. rugpiūčio (agosto) 6 dieną mirė JONAS DUMBLIAUS-KAS, kuris jau kurį laiką buvo internuotas ligoninėje, nes turėjo kraujo išsiliejimą smegenyse ir jau nesiorientavo aplinkumoje.

Jonelis (kaip jį čia vadindavom) buvo siuvėjas ir gyveno netoli Saurusaičių (rua Marquês de Sapucaí, kur dabar padarytas "Sambodromo"). Namą, kuriame Jonelis gyveno, nugriovė ir, kadangi nuoma tokio būto, kaip kad jis turėjo, šiandien kainuoja labai daug, nutarė keltis į provinciją — į MAGĖ. Bet ten jam nelabai sekėsi, nes kasgi šiandien užsisako rūbus pas siuvėją? Visi neturtingi žmonės perka gatavus rūbus.

Teko jam parduoti nupirktą namelį ir keitis kitus. Kai susirgo, žmona, brazilė, su kuria praleido, berods 50 metų, sugebėjo jį paltalpinti į ligoninę, čia vadinama "Sveikatos Namai" (Casa de Saúde). Prieš kokį mėnesį jina atėjo pas mane, sakydama, kad nebeturinti lėšų vyrą išlaikyti ligoninėje. Pasitarus su p. Uršule Gauliene buvo nutarta, kad Lietuvių Katalikų Moterų Sambūrys duos jai 50.000 kruzeirų, mažą, bet su dėkingumu priimtą auką.

A.a. Jonas Dumbliuskas daug kam iš rijiškių žinomas, visados pabrėždavo esąs lietuvis. Kurį laiką buvo šiek tiek sukairėjęs, bet sunkiai susirgęs ir laukdamas mir-

ties, "pamatė Jėzų prie mirties lovos" ir prižadėjo atsiversti, jei išliktų gyvas. Ir išliko gyvas ir dar gyveno daugel metų. Tai jis man pats papasakojo. Sulaukė amžino atilsio kaipo tikintis žmogus. Tebūna jam lengva ši žemė, kuri savo laiku jį priglaudė.

JEP

Rugpiūčio 16 dieną Hospital João XXIII, Parque da Moóca, mi-

ré **POVILAS KARANAUSKAS**. Gimęs Utenos apskrity, Šaltinių kaime, 1900 metais. 1927 metais atvyko Brazilijon. Apsivedė su Marcelle Puidaite, gyveno Vila Zelinoj. Paskutinius metus daug iškentėjo namie ir prieglaudoj.

Paliko sūnų Robertą su Sonia ir dukterį Rūtą, anūkus: Paulo, Sergio ir Fábio. Dirbo Audimo fabrike visą laiką.

7-tos dienos Mišios bus atlaikytos V. Zelinoj, 23-čią dieną, 19:00 val.

ABC koresp.

MŪSŲ LIGONIAI

Vaikui puolant, angelas padeda pagalvę, o seniui krentant, kipšas pakiša akmenį — porina mūsų senolių išmintis.

Alfonsas Pupelis, nors dar jaunatviškas, išeidamas iš namų kaip tai paslydo — krito ant laiptų ir susilaužė stuburgalį.

Dabar paguldytas João XXIII ligoninėj, quarto nr. 6. Numatyta operacija — reikės surišti kaulus jau metaline.

Linkime mūsų tautiečiui drąsiai priimti ir šį nemalonų bandymą — ir greit sugrįžti sveikam į namus.

ŽINIOS IŠ RIO

Kun. Mečislovas Valiukevičius pakrikštijo, kom. Kazimiero Gaulios anūką, Barreto parapijoje, Niteroi.

Uršulė Gaulienė kiek atsigavo, bet tebeserga.

Kazimierinių Pamaldų už Lietuvą, Petropoly, RJ. reikalų, dalykai dar svarstomi.

J. E. Petraitis

MŪSŲ ŽINIOS

KAZIMIERINĖS PAMALDOS UŽ LIETUVĄ RUDGE RAMOS, SP.

Tarp įvairių metropolitinių katedrų ir kitų garsių šventovių — svarbi yra ir Rudge Ramos — tikrai meniška ir didinga bažnyčia.

Kun. klebonas Bevilacqua laukia lietuvių ir žada melstis su savo parapijiečiais, už kenčiančią Lietuvą.

Dievui duodant, toje Šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje, pamaldos įvyks, ateinančio rugsėjo (setembro) 23-čią dieną, 16 valandą.

Tikimasi, kad ABC miestų lietuviai, pasistengs gausiai pamaldose dalyvauti.

Šv. Kazimiero Asm. Parapija ATIDĖTA "FEIJOADA"

Rugpiūčio 19 atsitikus nelaimėi ir neįvykus pietums JUVENTUS klubo salėj, F E I J O A D A nukelta į rugsėjo (setembro 2 dieną).

Taigi rugsėjo 2 dieną, 12 valandą, FEIJOADA atremontuotoj šv. Kazimiero salėj, Parque da Moóca.

Tuo pačiu nukelta ir ŠILINĖS ŠVENTĖ

Šilinės atleidai ir Tautos Diena nukelta į rugsėjo (setembro) 9 dieną.

Taigi rugsėjo 9 dieną ŠILINĖS ŠVENTĖ ir TAUTOS DIENA.

16 val.: pamaldos, minėjimas, suneštinės vaišės. Gėrimų bus galima nusipirkti.

Viskas šv. Kazimiero parapijos patalpose, atremontuotoj parapijos salėj.

Visi esame kviečiami prisiminti ir Šiluvoj apsireiškusią Švč. Mariją, garbingą savo Tėvynės praeitį ir pasimelsti, kartu su šv. Kazimieru, už persekiojamus mūsų brolius ir seses. O taip pat ir vieni už kitus ir čia, svetingoj brazilų žemėj.

"KUNIGO DIENA" KLUBE

Rugpiūčio 19 ištaikingiausiam São Paulo atletikos klube JUVENTUS neeilinis judėjimas. Prisirinko daug vietinių šv. Kazimiero gerbėjų, bet ir nemažiau lietuvių, kurių nevienas gal pirmą kartą įkėlė koją į tokį klubą. Paprastai čia įleidžia tik klubo narius. Bet kadangi buvo "padre Francisco" šventė, tai tą užteko pasakyti, kad atsidarytų durys ir galėtum laisvai įeiti. Juk kun. Pranas Gavėnas

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

L. K. M O T E R Ų D R A U G I J A

Dosniom rėmėjom gili padėka ir geriausi linkėjimai
palaikyti krikščionišką dvasią mūsų kolonijoj.

ML redakcija ir administracija

("padre Francisco") ten klubiečiams kas sekmadienį laiko Mišias 11 valandą. Tačiau šiandien viskas anksčiau — 9,30 val.

Klubo kopyčia pilna žmonių. Jungtinis lietuvių ir brazilų choras daro paskutinę repeticiją. Šv. Kazimiero giesmės kompozitorius Jonas Fernandes su Marcia Fuzaro taip pat bando savo "strūnas". Tikrinami garsiakalbiai, organizuojami pamaldų dalyviai. Juk visi suėję iš įvairių vietovių — ir pirmą kartą šioj kopyčioj. Tad reikia susiorganizuoti.

Ateina ir celebrantai: kun. Pr. Gavėnas su kun. P. Urbaičiu. Prieš jiedviem einant prie altoriaus, Celio Fuzaro Terra trumpai pristato šventės prasmę: "Kunigo diena". Reikia nors kartas nuo karto pasiklausti ir pamąstyti: kas yra kunigas? kas yra vienuolis? ir kas esu aš, pasaulietis katalikas? (Giliau šie klausimai pristatyti lapely, kurį kun. Gavėnas paruošė ir atspausdino — ir po komunijos buvo padalintas Mišių dalyviams).

Lietuvių choras per Mišias gieda ir vienas, ir bendrai su brazilais Mišių giesmes. Charizmatinio sąjūdžio atstovai praveda susimąstymo psalmę, prieševangelinę giesmę, po pamokslo — "Ištikimybės sutartį".

Pamokslo metu kun. Pr. Gavėnas pabrėžia, kad čia ne koks jubilėjus, o tik norima panaudoti proga įvesti metinei "Kunigo Dienai". Pristato šv. Kazimiero parapijoj dirbančius dar kun. P. Urbaitį ir kun. P. Rukšį, kviesdamas giliau pažvelgti į vienuolio pašaukimą. "Ar vienuolis nėra liudininkas, kad šiame materialistiniame pasauly, tarp daugelio tikrai vertingų dalykų, yra viena didžiausia VERTYBĖ, dėl kurios galima visa ko, net savo gyvybės, atsisakyti? Tai vienuolis (ir seselė) visu kasdieniu savo gyvenimu liudija, kad "Kristus yra vertingesnis už tėvą, motiną, žmoną, vaikus, turtą, net savo paties gyvybę", kaip jis pats aiškina Evangelijoj.

Aukojimo metu abu celebrantai gavo dovanų po atskirą plaką, primenančią kun. Pr. Gavėno 35, o kun. P. Urbaičio 44 kunigystės metus.

KLUBE IR ŠV. KAZIMIERAS

Įėjus į klubo JUVENTUS kopyčią visiems kėlė smalsumą šalia altoriaus stovintis uždengtas koks tai dalykas.

Prasidedant Mišioms jis buvo atidengtas — ir pasirodė šv. Kazimieras. Kilnaus, patrauklaus veido jaunikaitis, ilgu, iškilmingu didiko rūbu, su dešine ranka ištiesta priimti kryžių, o kairėj jau laikantis giesmės užrašą. Prie kojų — spindinti aukso karūna. — Tai bene pirmoji Brazilijoj šv. Kazimiero statula.

Statula, rodos, užsakyta ir atvežta iš Portugalijos. Aukotojas nori likti nežinomas (tik spėjama, kad portugalas). Tai netikėta dovana šv. Kazimiero parapijai "Kunigo dienos" proga.

"Tai naujas klubo JUVENTUS narys", kalbėjo kun. Gavėnas. "Bet ir mūsų parapietis". Gimęs "be tėvo ir motinos"; ir, kadangi dar neturim šv. Kazimiero bažnyčios, tai buvo tikinčiųjų atsiklausta, ar jį priimsim, o gal... paliksim kur nors po tiltu. Visiems šiltai sutinkant jį priimti, reikėjo "pakrikštyti".

Neprisistačius "naujagimio" tėvams, buvo pakviestos dvi kūmų poros — lietuviams atstovavo BLB-nės pirmininkas Alfonsas D. Petraitis su žmona, o brazilams — kaimynai Antonio ir Antonia Augusto Moreno.

Kaip įprasta krikštinant, visa bažnyčia buvo pakviesta atnaujinti savo krikšto pažadus ir viešai išpažinti savo tikėjimą, kurio vardan krikštijamas naujagimis. Ne tik statula, o ir visa bažnyčia buvo apšlakstyta švęstu vandeniu. Ir tuoj visi iš peties traukė naują brazilų šv. Kazimiero giesmę: "Jovem santo lituano...".